

Effect of Deficit Irrigation and Different Nitrogen Levels on Wheat Yield and Water Productivity (Case Study: Khorramabad)

FATEMEH ALIZADEH¹, ALI HEIDAR NASROLLAHI^{1*}, MEHRI SAEEDINIA¹, MAJID SHARIFIPOUR¹

1. Department of Water Engineering, Faculty of Agriculture, Lorestan University, Khorramabad, Iran.

(Received: Jan. 3, 2020- Revised: Feb. 18, 2020- Accepted: Feb. 29, 2020)

ABSTRACT

Due to the importance of irrigation management and optimum use of fertilizer in each region, a factorial experiment based on randomized complete block design was conducted to investigate the effect of different irrigation and fertilizer levels on yield and water productivity of autumn wheat (Chamran-2) in Khorramabad. Totally 27 plots including three irrigation levels (100%, 75% and 50% of water requirement), three fertilizer levels (100, 150 and 200 kg ha⁻¹) and three replications were used in the research farm of the Faculty of Agriculture and Natural Resources of Lorestan University. In this study, grain yield, biological yield, thousand seed weight, pod length, plant height, irrigation water productivity (grain yield and biological yield) and rain water productivity (grain yield and biological yield) were investigated. The results showed that the highest amount of traits were obtained in I100N200 treatment, so that the grain yield and biological yield were measured to be 3407/41 and 11097/51 kg ha⁻¹, respectively. Also, the lowest amounts of grain yield and biological yield were observed in I50N100 treatment with 45.65 and 32.60% reduction in yield, respectively, as compared to full irrigation treatment. Interaction of water stress and nitrogen in all irrigation treatments showed by increasing nitrogen fertilizer up to 200 kg ha⁻¹, the grain yield and biological yield increased. The results also showed that the interaction of irrigation and nitrogen fertilizer treatments on irrigation water productivity (grain yield) and rain water productivity (grain and biological yield) is significant at 1% level. The I50N200 treatment with 3.24 kg m⁻³ (grain yield) and 10.78 kg m⁻³ (biological yield) had the highest irrigation water productivity.

Keywords: Biological Yield, Chamran 2, Grain Yield, Water Productivity.

تاثیر کم آبیاری و سطوح مختلف نیتروژن بر عملکرد و بهره‌وری آب گندم (مطالعه موردی: خرم آباد)

فاطمه علیزاده^۱، علی حیدر نصرالهی^{۱*}، مه‌ری سعیدی‌نیا^۱، مجید شریفی‌پور^۱

۱. گروه مهندسی آب، دانشکده کشاورزی، دانشگاه لرستان، خرم آباد، ایران.

(تاریخ دریافت: ۱۳۹۸/۱۰/۱۴ - تاریخ بازنگری: ۱۳۹۸/۱۱/۲۹ - تاریخ تصویب: ۱۳۹۸/۱۲/۱۰)

چکیده

با توجه به اهمیت مدیریت آبیاری و استفاده بهینه کود در هر منطقه، به منظور بررسی تاثیر کم آبیاری و سطوح مختلف کود بر عملکرد و بهره‌وری آب گندم پانیزه رقم چمران دو در خرم‌آباد، یک طرح فاکتوریل با پایه بلوک‌های کامل تصادفی شامل ۲۷ پلات: سه سطح آبیاری (۱۰۰ درصد نیاز آبی (I₁₀₀)، ۷۵ درصد نیاز آبی (I₇₅) و ۵۰ درصد نیاز آبی (I₅₀))، سه سطح کودی (۱۰۰ (N₁₀₀)، ۱۵۰ (N₁₅₀) و ۲۰۰ (N₂₀₀) کیلوگرم در هکتار) و سه تکرار در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه لرستان انجام شد. در این پژوهش میزان عملکرد دانه، عملکرد بیولوژیک، وزن هزار دانه، طول سنبله، ارتفاع بوته، بهره‌وری آب آبیاری (عملکرد دانه و عملکرد بیولوژیک)، بهره‌وری آب باران (عملکرد دانه و عملکرد بیولوژیک) بررسی شد. نتایج نشان داد، بیشترین مقدار صفات مختلف در تیمار I₁₀₀N₂₀₀ حاصل شد به طوری که میزان عملکرد دانه و عملکرد بیولوژیک به ترتیب ۳۴۰۷/۴۱ و ۱۱۰۹۷/۵۱ کیلوگرم در هکتار به دست آمد. همچنین کمترین مقادیر عملکرد دانه و عملکرد بیولوژیک در تیمار I₅₀N₁₀₀ با ۴۵/۶۵ و ۳۲/۶ درصد کاهش عملکرد نسبت به شرایط آبیاری کامل مشاهده شد. اثر متقابل تنش آبی و نیتروژن نشان داد که در همه تیمارهای آبیاری با افزایش میزان کود نیتروژن تا سطح ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار، عملکرد دانه و عملکرد بیولوژیک افزایش یافت. همچنین نتایج نشان داد، اثر متقابل تیمارهای آبیاری و کود نیتروژن بر بهره‌وری آب آبیاری بر پایه‌ی عملکرد دانه و بهره‌وری بارش هم بر پایه‌ی عملکرد بیولوژیک و هم بر پایه‌ی عملکرد دانه در سطح یک درصد معنی‌دار است. تیمار I₅₀N₂₀₀ با ۳/۲۴ کیلوگرم بر متر مکعب بر پایه‌ی عملکرد دانه و ۱۰/۷۸ کیلوگرم بر متر مکعب بر پایه‌ی عملکرد بیولوژیک بیشترین بهره‌وری آب آبیاری را داشت.

واژه‌های کلیدی: عملکرد دانه، چمران دو، بهره‌وری آب، عملکرد بیولوژیک.

مقدمه

غلات نقش به‌سزایی در تأمین امنیت غذایی دنیا دارند. در بین غلات گندم، ذرت و برنج بیش‌ترین سهم را در تأمین غذا به خود اختصاص داده‌اند. گندم به دلیل سازگاری گسترده با شرایط آب و هوایی مختلف، سهولت کاشت، امکان نگهداری طولانی مدت، ارزش غذایی زیاد و قابلیت مصرف در اشکال مختلف از جایگاه ویژه‌ای برخوردار است.

تنش آبی یکی از مهم‌ترین تنش‌های محیطی است که رشد و نمو گیاهان را تحت تاثیر قرار می‌دهد و امروزه کشاورزی در سراسر جهان به خصوص ایران به دلیل کمبود منابع آب کافی با این تنش روبرو است (Araya et al, 2016). تاثیر تنش آب بستگی به زمان اعمال تنش، طول دوره و میزان کمبود آب دارد (Pandey et al, 2001). در مورد گیاهان دانه‌ای، محدودیت آب در زمان پرشدن دانه، می‌تواند رشد دانه را متوقف کند و موجب کوچک ماندن دانه شود (Younesi and Moradi, 2009). بنابراین در مناطقی که کمبود آب از دلایل اصلی و محدود کننده‌ی تولیدات

کشاورزی است، مدیریت بهینه‌ی آبیاری که براساس نیاز آبی محصولات زراعی تعیین می‌شود، برای بهبود عملکرد محصول و درآمد اقتصادی ضروری است (Koocheki et al, 2014). کم-آبیاری به‌عنوان یک راهکار مدیریتی در شرایط کمبود آب روشی مناسب برای تولید بهینه محصولات در مناطق خشک و نیمه-خشک است. هرچند شرایط کم آبیاری با کاهش محصول در واحد سطح همراه است ولی در صورت بالا بردن میزان کم آبیاری می-توان سطح زیر کشت را گسترش داد (Ansari et al, 2006; Sepaskhah et al, 2006). در واقع در کم آبیاری آگاهانه به گیاه اجازه‌ی کاهش محصول داده می‌شود و از طریق کاهش مقدار آب در هر دور آبیاری یا تعداد کل آبیاری‌ها منجر به افزایش بهره‌وری آب می‌گردد (Ahmadi et al, 2018). باید توجه داشت که نکته مهم در شرایط کم آبیاری انتخاب میزان کم آبیاری و زمان اعمال آن است (Sepaskhah et al, 2006). با بررسی اثر سطوح مختلف آبیاری بر روی عملکرد و اجزای عملکرد رقم‌های مختلف گندم، رقم چمران بیش‌ترین عملکرد دانه را نسبت به رقم‌های دیگر

داشت. در بررسی سطوح آبیاری نتایج نشان داده است که تنش رطوبتی خاک، عملکرد دانه گندم را در متر مربع کاهش می‌دهد (Eidizadeh et al, 2016). در پژوهشی که با هدف تعیین عملکرد محصول و کارایی مصرف آب گندم در هند انجام گرفت، نتایج نشان داد که انجام آبیاری ۴۵ میلی‌متری در کلیه مراحل رشد محصول می‌تواند باعث افزایش کارایی مصرف آب آبیاری بدون کاهش عملکرد شود (Meena et al, 2019). با بررسی تعیین حد بهینه آب مصرفی، زمان بهینه اعمال آن و بهره‌وری اقتصادی مدیریت کم آبیاری گندم در شهرکرد گزارش شد که تیمار ۷۰٪ تبخیر تعرق و اعمال کم آبیاری در دوره رسیدن گیاه، حالت بهینه مصرف آب و کسب درآمد است (Shirshahi et al, 2019). با توجه به این که تغذیه صحیح گیاه یکی از عوامل مؤثر بر افزایش تولید است، لذا عناصر غذایی مورد نیاز گیاه، نقش بسیار مهمی در ارتقاء بهره‌وری آب در شرایط محدودیت منابع آب دارند (Waraich et al, 2011). مطالعات نشان می‌دهد که اثر متقابل بین آب و عناصر غذایی مورد نیاز گیاه، تأثیر عمده‌ای نه تنها بر تولید محصول بلکه بر کارایی مصرف آب و کود دارد (Wang et al, 2014). نیتروژن یکی از ضروری‌ترین عناصر غذایی پر مصرف گیاهان است که کمبود آن در اغلب خاک‌ها دیده می‌شود (Herandez et al, 1997). تنش خشکی و محدودیت آب علاوه بر محدود کردن رشد به واسطه کاهش تعرق، با کاهش جذب، انتقال و توزیع نیتروژن نیز باعث تشدید کاهش عملکرد محصول می‌شود (Rouphael et al, 2012). از این رو، بررسی واکنش عملکرد محصول به کم آبی در سطوح مختلف کود نیتروژن ضروری می‌باشد. تا به حال در خصوص واکنش گندم به کم آبی و کود نیتروژن تحقیقات متعددی صورت گرفته که نشان می‌دهند رشد گندم نسبت به کمبود آب و نیتروژن حساسیت بالایی دارد (Sui et al, 2015; Mon et al, 2016). در پژوهشی که با هدف بررسی تأثیر هنگام آبیاری تکمیلی و حد بهینه کاربرد نیتروژن روی عملکرد دانه گندم دیم رقم کوه‌دشت اجرا شد، نتایج نشان داد کاربرد میزان ۸۰ کیلوگرم نیتروژن خالص در شرایط آبیاری تکمیلی در مرحله گلدهی گندم دیم، برای بهبود و افزایش عملکرد دانه آن، ضروری است

مواد و روش‌ها

پژوهش حاضر در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه لرستان با مختصات جغرافیایی ۴۸ درجه و ۱۵ دقیقه شرقی و ۳۳ درجه و ۲۶ دقیقه شمالی و ارتفاع ۱۱۴۷ متری از سطح دریا انجام گرفت. اطلاعات اقلیمی منطقه در طول دوره آزمایش از ایستگاه هواشناسی خرم‌آباد که در مجاورت دانشکده واقع است، استخراج گردید (جدول ۱).

جدول ۱- پارامترهای هواشناسی منطقه در طول دوره رشد

پارامتر هواشناسی	آبان	آذر	دی	بهمن	اسفند	فروردین	اردیبهشت	خرداد
میانگین درجه حرارت	۱۳/۷	۸/۵۹	۶/۰۹	۶/۴۹	۷/۲۶	۱۲/۲۷	۱۷/۷۸	۲۶/۴۲
میانگین رطوبت نسبی	۶۵	۷۴/۲۲	۶۹/۵۵	۶۷/۳۴	۶۶/۰۲	۶۹/۴۵	۵۵/۷۳	۳۳/۳۲
میانگین سرعت باد	۵/۶۶	۴/۴۷	۵/۲۳	۵/۴۹	۷	۷/۱۹	۶/۹۴	۲/۴۸
مجموع بارندگی	۱۳۹/۱۱	۱۵۰/۸	۱۲۷/۰۳	۱۱۵/۲	۹۶/۹	۳۰۹/۱	۶/۱	۰

متر در نظر گرفته شد. هر کرت آزمایش به صورت دستی به ده فارو به فواصل ۲۵ سانتی متری و عمق ۱۰ سانتی متری انتها بسته تقسیم و بذر گندم در عمق ۵ سانتی متر در حدود ۳ سانتی متر پایین پشته کشت شد. در این پژوهش آبیاری به روش غرقابی انجام شد و برخی خصوصیات کیفی آب مورد استفاده برای آبیاری نیز سنجیده شد (جدول ۴).

این تحقیق در سه سطح مدیریت آبیاری شامل تیمار ۱۰۰ درصد نیاز آبی (I100)، تیمار ۷۵ درصد نیاز آبی (I75) و تیمار ۵۰ درصد نیاز آبی (I50) و سه سطح کودی شامل ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار کود نیترات (N100)، ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار کود نیترات (N150) و ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار کود نیترات (N200) در قالب طرح فاکتوریل با پایه‌ی بلوک‌های کامل تصادفی و در سه تکرار انجام شد (شکل ۱).

جهت تعیین خصوصیات خاک مزرعه تحقیقاتی در ابتدای کار و قبل از کشت گندم از نقاط مختلف مزرعه نمونه برداری صورت گرفت که نتایج آنالیز آن در جدول (۲) ارائه شده است. بر اساس نتایج آزمایش خاک مقادیر لازم کود فسفات و پتاسیم جهت برطرف کردن نیاز تغذیه‌ای گندم، قبل از کشت به خاک مزرعه اضافه گردید. همچنین بر این اساس میزان کود نیترات نیز تعیین شد و طبق جدول (۳) در دو مرحله به مزرعه داده شد.

در این پژوهش گندم رقم چمران ۲ در تاریخ ۲۲ آبان ۱۳۹۷ کشت شد. برای این منظور ابتدا زمین شخم، دیسک و ماله کشی به منظور تسطیح و ایجاد فاروها و سپس کرت‌های آزمایشی به مساحت ۴×۲ متر ایجاد گردید. به منظور کنترل اثرات تیمار-های آزمایش روی یکدیگر فاصله‌ی کرت‌های آزمایشی از هم ۲

جدول ۲- خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک مزرعه

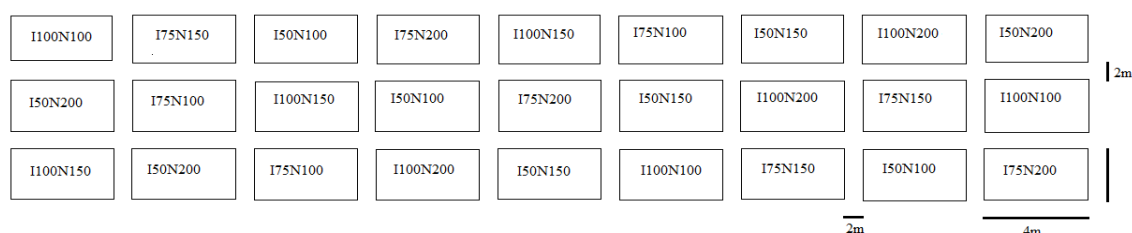
عمق خاک	بافت خاک	PH	EC (ds/m)	OC %	N% (ppm)	P% (ppm)	K% (ppm)	ρ_b (gr/cm ³)	FC (% حجمی)	PWP (% حجمی)
۰-۳۰	لوم-رسی	۷/۵۲	۰/۹۵	۰/۹۷	۰/۰۹	۲۴	۵۴۵	۱/۱۲	۲۵/۶	۱۴/۵
۳۰-۶۰	لوم-رسی	۷/۷۱	۰/۶۴	۰/۷۸	۰/۰۸	۱۳	۲۹۵	۱/۱۳	۲۶/۰	۱۴/۴

جدول ۳- زمان و مقدار کود

تیمار کود	مرحله کود دهی	مقدار کود در هر مرحله (kg/hect)	مقدار کود در هر مرحله (gr/8m ²)	تاریخ کود دهی
N100	قبل از کشت	۵۰	۵	۹۷/۸/۲۰
	قبل از ساقه رفتن	۵۰	۵	۹۸/۱۲/۲۸
N150	قبل از کشت	۷۵	۷.۵	۹۷/۸/۲۰
	قبل از ساقه رفتن	۷۵	۷.۵	۹۸/۱۲/۲۸
N200	قبل از کشت	۱۰۰	۱۰	۹۷/۸/۲۰
	قبل از ساقه رفتن	۱۰۰	۱۰	۹۸/۱۲/۲۸

جدول ۴- خصوصیات کیفی آب آبیاری در طول فصل

SAR	Na ⁺ (meq/l)	Mg ²⁺ (meq/l)	Ca ²⁺ (meq/l)	TDS (meq/l)	EC (ds/m)	PH
۰/۷۳	۱/۲۸	۱/۶	۴/۶	۳۹۷	۰/۶	۷

شکل ۱- شماتیک کلی طرح

داخلی صورت گرفت. ارتفاع بوته در زمان برداشت در مزرعه و قبل از کف بر کردن بوته اندازه گیری شد. سپس با انتقال بوته‌ها به آزمایشگاه عملکرد بیولوژیک، عملکرد دانه، طول سنبله و وزن هزار دانه اندازه گیری شد. در نهایت برای بررسی اثر تیمارهای مختلف روی بهره‌وری آب شاخص‌های بهره‌وری آب با استفاده از معادلات (۲ الی ۴) محاسبه گردید:

$$WP_I = Y/I \quad (\text{رابطه ۲})$$

$$WP_p = Y/P \quad (\text{رابطه ۳})$$

$$WP_{(P+I)} = Y/(P+I) \quad (\text{رابطه ۴})$$

در روابط بالا: Y: عملکرد بیولوژیک (کیلوگرم در هکتار) یا عملکرد دانه (کیلوگرم در هکتار)، I: میزان آب آبیاری (متر مکعب در هکتار)، P: میزان آب باران (متر مکعب در هکتار)، P+I: میزان آب آبیاری+باران (متر مکعب در هکتار)، WPI: بهره‌وری آب آبیاری (کیلوگرم در متر مکعب)، WP_p: بهره‌وری آب باران (کیلوگرم در متر مکعب) و WP_(P+I): بهره‌وری آب کل (کیلوگرم در متر مکعب) می‌باشد.

در پایان داده‌ها توسط نرم‌افزار SPSS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. جهت مقایسه‌ی میانگین‌ها از آزمون دانکن استفاده شد. رسم نمودارها به کمک EXCEL صورت گرفت.

نتایج و بحث

بررسی عملکرد گندم در سطوح مختلف آب و نیتروژن
نتایج تجزیه واریانس تیمارهای مختلف آبیاری و کود نشان داد تاثیر تیمارهای آبیاری و نیتروژن هر کدام جداگانه بر صفات عملکرد دانه، عملکرد بیولوژیک در سطح آماری یک درصد معنی-دار شد. همچنین اثر متقابل تیمارهای آبیاری و کود نیتروژن بر فاکتورهای فوق در سطح یک درصد معنی‌دار شد (جدول ۶).

برای تعیین تیمارهای آبیاری، کمبود رطوبت خاک به‌عنوان عمق خالص و معادل ۱۰۰ درصد نیاز آبی گیاه در نظر گرفته شد. سایر تیمارهای آبیاری به میزان درصدی از این مقدار منظور گردید. برای دستیابی به تیمار ۱۰۰ درصد نیاز آبی، کمبود رطوبت خاک در عمق ریشه گیاه، با استفاده از معادله (۱) محاسبه گردید:

$$d_n = (\theta_{fc} - \theta_i) pb.Dr \quad (\text{رابطه ۱})$$

در رابطه بالا: θ_{fc} : درصد وزنی رطوبت در حد ظرفیت زراعی، θ_i : رطوبت موجود در خاک یک روز قبل از آبیاری، pb: جرم مخصوص ظاهری خاک (گرم بر سانتی‌متر مکعب)، Dr: ارتفاع مؤثر ریشه (سانتی‌متر). مقدار آب آبیاری در تیمارهای مختلف در جدول (۵) نشان داده شده است.

جدول ۵- مقدار آب آبیاری در تیمارهای مختلف

تیمار آبیاری	مقدار آب آبیاری (میلی‌متر)	تاریخ آبیاری	مجموع آب آبیاری (میلی‌متر)
I100	۳۸	۹۸/۲/۴	۱۵۸
	۳۶	۹۸/۲/۱۴	
	۴۴	۹۸/۲/۲۴	
	۴۰	۹۸/۳/۳	
I75	۲۸/۵	۹۸/۲/۴	۱۱۸/۵
	۲۷	۹۸/۲/۱۴	
	۳۳	۹۸/۲/۲۴	
	۳۰	۹۸/۳/۳	
I50	۱۹	۹۸/۲/۴	۶۴
	۱۳/۵	۹۸/۲/۱۴	
	۱۶/۵	۹۸/۲/۲۴	
	۱۵	۹۸/۳/۳	

در پایان فصل، برداشت محصول با حذف دو خط کاشت از اطراف هر کرت از سطحی معادل یک متر مربع از ۸ خط کاشت

جدول ۶- تجزیه واریانس و تاثیر تیمارهای کم آبیاری و نیتروژن بر عملکرد گندم

منابع تغییرات	درجه آزادی	میانگین مربعات	
		عملکرد دانه	عملکرد بیولوژیک
تکرار	۲	۳۹۵۶۱/۵۲۵ ^{ns}	۳۳۷۳۳۹/۳۷۰ ^{ns}
آبیاری	۲	۹۳۵۰۳۶/۰۲۷ ^{**}	۵۲۴۳۶۵۹/۱۷۷ ^{**}
نیتروژن	۲	۱۶۵۴۸۱۲ ^{**}	۶۳۷۹۵۹۸/۳۲۱ ^{**}
آبیاری * نیتروژن	۴	۳۴۳۷۶/۳۷۷ ^{**}	۱۰۴۶۸۰۹/۴۱۲ ^{**}
اشتباه آزمایشی	۱۶	۶۸۲۴/۴۰۱	۱۳۳۷۸۱/۳۹۵

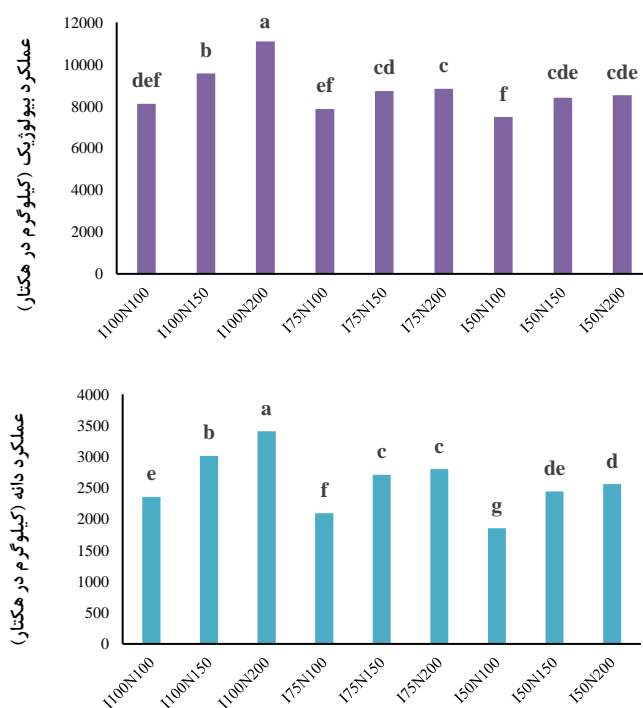
در تیمار I100N200 حاصل شد به طوری که میزان عملکرد دانه و عملکرد بیولوژیک در این شرایط به ترتیب ۳۴۰۷/۴۱ و ۱۱۰۹۷/۵۱ کیلوگرم در هکتار به دست آمد و با سایر تیمارها در

از این رو مقایسه میانگین صفات مورد بررسی با استفاده از آزمون دانکن انجام شد و نتایج آن در شکل (۲) ارائه گردید. بر پایه‌ی نتایج مقایسه‌ی میانگین‌ها، بیش‌ترین مقدار صفات مختلف

نیترژن از طریق بهبود رشد گره‌های انشعاب باعث افزایش تعداد سنبله بیشتری می‌شود. همچنین در تحقیقی نشان داده شده است که کمبود آب می‌تواند اثر کود نیترژن را محدود کند (Gu *et al.*, 2015). نتایج این پژوهش نشان داد که در همه‌ی تیمارهای آبیاری با افزایش میزان کود نیترژن تا سطح ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار، عملکرد دانه و عملکرد بیولوژیک افزایش یافت. در تحقیقی نشان داده شد که کاربرد ۱۲۰ تا ۲۴۰ کیلوگرم نیترژن در هکتار، همراه با روش‌های آبیاری سنتی، برای حفظ بازده بالای گندم زمستانه کافی است (Sui *et al.*, 2015). امام و همکاران^۱ (2009) نیز گزارش دادند که افزایش میزان مصرف نیترژن در هر دو شرایط تنش آبی و آبیاری مطلوب موجب افزایش عملکرد بیولوژیک و دانه می‌شود (Emam *et al.*, 2009). همچنین بررسی نتایج نشان داد که، در سطوح ثابت کودی با کاهش میزان آبیاری عملکرد بیولوژیک کاهش یافت. بهترین تیمار از نظر عملکرد بیولوژیک تیمار I₁₀₀N₂₀₀ بود ولی تیمار I₁₀₀N₁₅₀ با کاهش ۱۳/۷۶ درصدی عملکرد بیولوژیک نسبت به تیمار I₁₀₀N₂₀₀، در میان تیمارهای دیگر عملکرد بهتری داشت. در شرایط کمبود آب تیمار I₇₅N₂₀₀ با کاهش ۲۰/۴۹ درصدی عملکرد بیولوژیک نسبت به تیمار I₁₀₀N₂₀₀، نسبت به بقیه‌ی تیمارها برتری دارد.

سطح آماری یک درصد تفاوت معنی‌داری نشان داد. همچنین کم‌ترین مقادیر عملکرد دانه و عملکرد بیولوژیک در تیمار I₅₀N₁₀₀ به‌دست آمد، که به‌ترتیب ۱۸۵۱/۸۵ و ۷۴۸۳/۲۷ کیلوگرم در هکتار بودند که نسبت به شرایط آبیاری کامل به میزان ۴۵/۶۵ و ۳۲/۶ درصد کاهش عملکرد مشاهده شد.

نتایج نشان داد که در همه‌ی تیمارهای آبیاری، با افزایش مقدار نیترژن میزان صفات مورد بررسی نیز افزایش یافته است. در شرایط آبیاری کامل با افزایش میزان کود نیترژن از ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار به ۱۵۰ و ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار عملکرد بیولوژیک به ترتیب ۱۵/۲۰ و ۲۶/۸۷ درصد افزایش یافت. این در حالی است که با افزایش میزان کود نیترژن از ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار به ۱۵۰ و ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار در تیمار ۵۰ درصد نیاز آبی به ترتیب ۱۰/۹۷ و ۲۱/۱۹ درصد افزایش عملکرد بیولوژیک داشت. بطور کلی با افزایش مصرف نیترژن در شرایط تنش خشکی و عدم تنش، عملکرد دانه و بیولوژیک افزایش یافت، ولی این افزایش در شرایط عدم تنش خشکی بیشتر بود. عنایت قلی‌زاده و همکاران (Enayatgholizadeh *et al.*, 2011) نیز گزارش دادند که اثر متقابل نیترژن و تنش خشکی بر عملکرد گندم معنی‌دار بود. با افزایش مصرف نیترژن در شرایط عدم تنش خشکی، افزایش عملکرد بیشتر بود. این محققین بیان کردند که

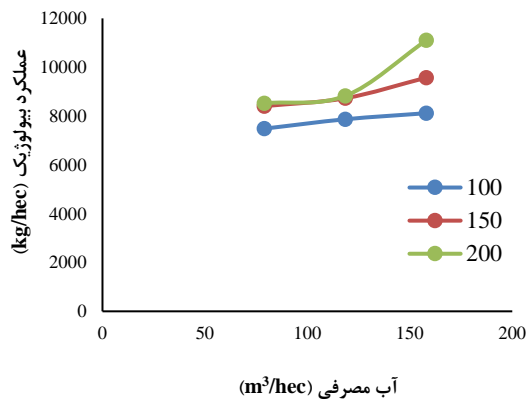

شکل ۲- تاثیر تیمارهای مختلف آزمایش بر عملکرد گندم

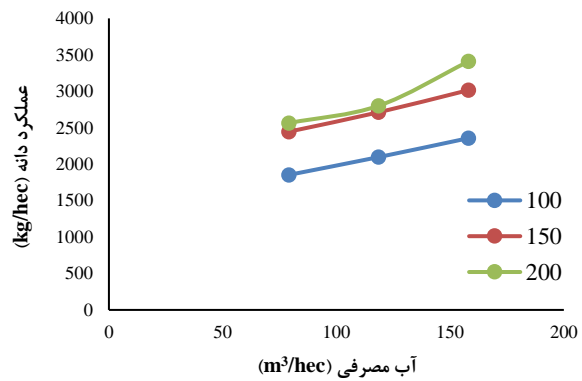
مختلف کود نیترژن در شکل ۳ ارائه شده است. با توجه به روابط

نرخ تغییرات عملکرد نسبت به آب مصرفی تحت سطوح

در تمام تیمارها عملکرد بیولوژیک و دانه افزایش داشت. در شرایط آبیاری مطلوب، بیشترین عملکرد دانه در سطح بالاتر کود نیتروژن حاصل شد، درحالی‌که در شرایط تنش آبی، واکنش گیاهی به افزایش نیتروژن کمتر بود.

ارائه شده در جدول ۷، با افزایش آب مصرفی شیب افزایشی است. در تیمارهای آبیاری کامل نسبت به سایر تیمارهای آبیاری، افزایش عملکرد مشاهده شده است، به طوری که با تامین نیاز آبی گیاه می‌توان از محدود شدن جذب نیتروژن توسط گیاه جلوگیری کرد و در نتیجه‌ی آن عملکرد بیشتری داشت. با افزایش کود مصرفی

شکل ۳- میزان آب مصرفی و عملکرد (دانه و بیولوژیک) گندم در سطوح مختلف کود نیتروژن

جدول ۷- روابط بین میزان آب مصرفی و عملکرد (دانه و بیولوژیک) گندم در سطوح مختلف کود نیتروژن

سطح کودی (کیلوگرم در هکتار)	عملکرد دانه به آب مصرفی	عملکرد بیولوژیک به آب مصرفی
100	$y = 6.376x + 1345.7$ $R^2 = 0.999$	$y = 8.0085x + 6873$ $R^2 = 0.99$
150	$y = 7.2199x + 1867.9$ $R^2 = 0.998$	$y = 14.749x + 7153.6$ $R^2 = 0.94$
200	$y = 10.689x + 1656.8$ $R^2 = 0.934$	$y = 32.596x + 5618.4$ $R^2 = 0.84$

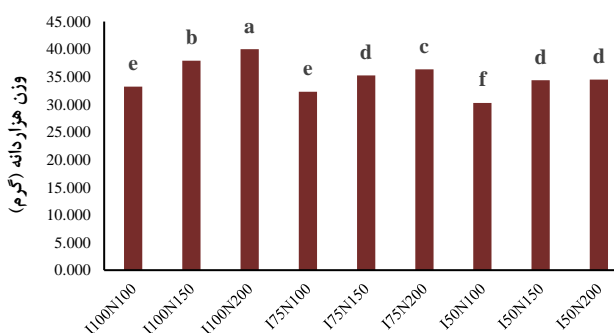
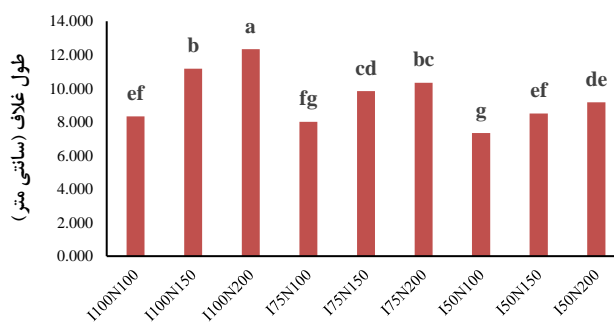
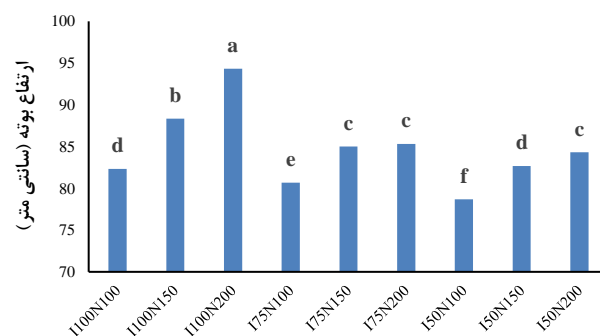
آمد، که به ترتیب ۱۶/۶، ۴۰/۵ و ۲۴/۲۷ درصد کمتر از تیمار I₁₀₀N₂₀₀ بود. همانطور که گزارش شده است در شرایط کم آبیاری، رطوبت عامل محدود کننده جذب نیتروژن توسط گیاه است (Emam *et al.*, 2009)، صفات مورد بررسی در هر سطح کودی ثابت برای تیمار آبیاری کامل، بیشتر از تیمارهای تنش بودند. ارتفاع بوته، وزن هزار دانه و طول غلاف در شرایط کاربرد آبیاری کامل با افزایش سطح کودی افزایش قابل ملاحظه‌ای یافت. این می‌تواند به دلیل رشد مناسب و دسترسی کافی گیاه به عناصر غذایی خاک در شرایط بدون تنش باشد (Thompson and Chase, 1992; Ahmadi *et al.*, 2004).

بررسی اجزای عملکرد گندم در سطوح مختلف آب و نیتروژن نتایج بررسی اجزای عملکرد گندم در سطوح مختلف آب و نیتروژن نشان داد، تاثیر تیمارهای آبیاری و نیتروژن بر صفات وزن هزار دانه، ارتفاع بوته و طول غلاف در سطح آماری یک درصد معنی‌دار شد. اثر متقابل تیمارهای آبیاری و کود نیتروژن بر فاکتورهای وزن هزار دانه و ارتفاع بوته در سطح یک درصد آماری و بر فاکتور طول غلاف در سطح پنج درصد معنی‌دار شد (جدول ۸). بیشترین مقدار صفات در تیمار I₁₀₀N₂₀₀ حاصل شد به طوری که میزان ارتفاع بوته و طول غلاف در این شرایط به ترتیب ۹۴/۳۳ و ۱۲/۳۳ سانتی‌متر به دست آمد (شکل ۴). کمترین میزان ارتفاع بوته، طول غلاف و وزن هزار دانه نیز در تیمار I₅₀N₁₀₀ به دست

جدول ۸- تجزیه واریانس تیمارهای کم آبیاری و نیتروژن بر اجزای عملکرد گندم

منابع تغییرات	درجه آزادی	میانگین مربعات		
		وزن هزار دانه	ارتفاع بوته	طول غلاف
تکرار	۲	۱/۲۵۸ ^{ns}	۴/۴۸۱ ^{ns}	۰/۷۵ ^{ns}

۱۱/۶۹۴**	۹۹/۷۰۴**	۳۶/۴۴۸**	۲	آبیاری
۱۷/۶۹۴**	۱۲۸/۰۳۷**	۶۲/۴۳۸**	۲	نیتروژن
۱/۰۵۶*	۱۲/۸۷۰**	۲/۰۵۶**	۴	آبیاری * نیتروژن
۰/۲۹۲	۰/۵۲۳	۰/۲۹۶	۱۶	اشتباه آزمایشی

شکل ۴- تاثیر تیمارهای مختلف آزمایش بر اجزا عملکرد گندم

۰/۳۶ کیلوگرم بر متر مکعب بر پایه‌ی عملکرد دانه و ۱/۱۶ کیلوگرم بر متر مکعب بر پایه‌ی عملکرد بیولوژیک بیشترین بهره‌وری بارش را به همراه داشت. از طرفی تیمار I₅₀N₂₀₀ با ۳/۲۴ کیلوگرم بر متر مکعب بر پایه‌ی عملکرد دانه و ۱۰/۷۸ کیلوگرم بر متر مکعب بر پایه‌ی عملکرد بیولوژیک بیشترین بهره‌وری آب آبیاری را داشت (شکل ۵). بنابراین نتایج نشان داد که در شرایط تنش آبی با افزایش میزان کود مصرفی و مدیریت تغذیه‌ی گیاه می‌توان بهره‌وری آب را افزایش داد. Araya *et al.* (2010) نیز نشان دادند که کمبود آب را از طریق بهبود مدیریت مواد مغذی می‌توان جبران کرد و در نتیجه‌ی آن بهره‌وری محصول و بهره‌وری

بررسی بهره‌وری آب گندم در سطوح مختلف آب

در این پژوهش بهره‌وری آب براساس مقدار عملکرد بیولوژیک و عملکرد دانه تولید شده به ازاء واحد آب مصرف شده در آبیاری و بارش محاسبه گردید. نتایج تجزیه واریانس در جدول ۹ ارائه شده است. نتایج نشان داد، اثر متقابل تیمارهای آبیاری و کود نیتروژن بر بهره‌وری آب آبیاری بر پایه‌ی عملکرد دانه و بهره‌وری بارش هم بر پایه‌ی عملکرد بیولوژیک و هم بر پایه‌ی عملکرد دانه در سطح یک درصد معنی‌دار شد. در این میان اثر متقابل آبیاری و کود نیتروژن بر بهره‌وری آب آبیاری بر پایه‌ی عملکرد بیولوژیک در سطح پنج درصد معنی‌دار شد. در بین تیمارها، تیمار I₁₀₀N₂₀₀ با

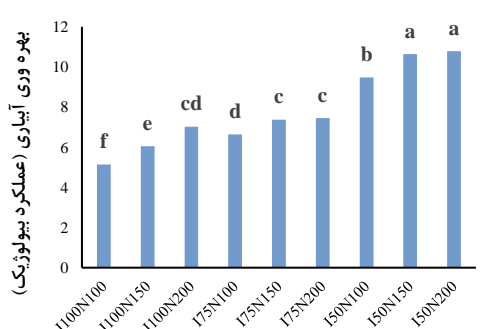
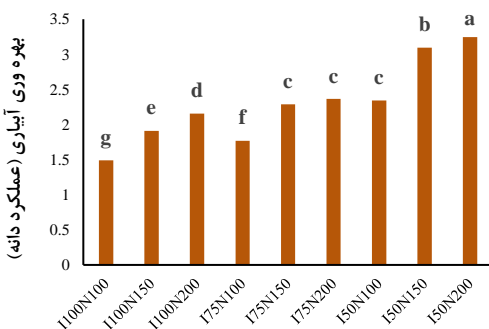
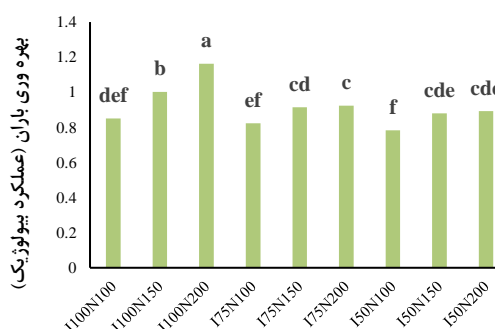
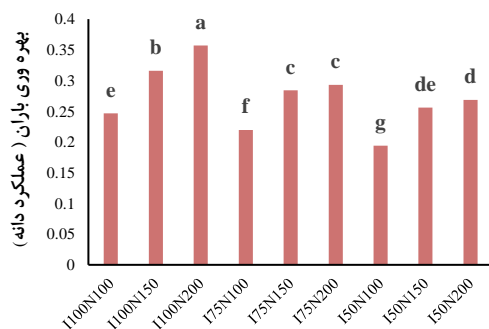

ثابت به ازای افزایش میزان کود مصرفی، بهره‌وری آبیاری افزایش یافت.

آب را افزایش داد (Araya et al., 2010). با توجه به نتایج به دست آمده به ازای افزایش میزان آبیاری در سطوح کودی ثابت، بهره‌وری آبیاری کاهش یافته است. در حالی که در سطوح آبیاری

جدول ۹- تجزیه واریانس تیمارهای کم آبیاری و نیتروژن بر بهره‌وری آب گندم

میانگین مربعات				درجه آزادی	منابع تغییرات
بهره‌وری باران (عملکرد بیولوژیک)	بهره‌وری باران (عملکرد دانه)	بهره‌وری آبیاری (عملکرد بیولوژیک)	بهره‌وری آبیاری (عملکرد دانه)		
۰/۰۵۸ ^{ns}	۰/۱۰ ^{ns}	۰/۲۰۳ ^{ns}	۰/۰۲۴ ^{ns}	۲	تکرار
۰/۰۰۴ ^{ns}	۰/۰۰*	۴۳/۴۳۱**	۲/۶۰۸**	۲	آبیاری
۰/۰۷۰**	۰/۱۸**	۴/۲۳۷**	۱/۲۸۹**	۲	نیتروژن
۰/۰۱۱**	۰/۰۰**	۰/۲۹۲*	۰/۰۳۱**	۴	آبیاری * نیتروژن
۰/۰۰۱	۰/۰۰	۰/۰۰۶	۰/۰۰۵	۱۶	اشتباه آزمایشی

شکل ۵- تاثیر تیمارهای مختلف آزمایش بر بهره‌وری آب گندم

I₁₀₀N₂₀₀ نسبت به بقیه تیمارها برتری دارد. از سوی دیگر نتایج نشان داد که در شرایط کم آبیاری با افزایش میزان کود مصرفی و مدیریت تغذیه گیاه می‌توان بهره‌وری آب را افزایش داد. بطور کلی با افزایش مصرف نیتروژن در شرایط تنش خشکی و عدم تنش، عملکرد دانه و بیولوژیک افزایش یافت، ولی این افزایش در شرایط عدم تنش خشکی قابل ملاحظه بود. قابل ذکر است که مطالعه حاضر پیامدهای مهمی برای توسعه پایدار کشاورزی دارد.

نتیجه‌گیری

با بررسی تاثیر کم آبیاری و سطوح مختلف نیتروژن بر عملکرد و بهره‌وری آب گندم پائیزه رقم چمران دو در خرم‌آباد، نتایج نشان داد که تیمارهای مختلف آبیاری و کوددهی، میزان عملکرد، اجزای عملکرد و بهره‌وری آب گندم را تحت تاثیر قرار داد. در این بررسی‌ها نتایج نشان داد، در شرایط کم آبیاری تیمار I₇₅N₂₀₀ با کاهش ۲۰/۴۹ درصدی عملکرد بیولوژیک نسبت به تیمار

REFERENCES

Ahmadi, A., Semarneh, A., Zali, A.A. (2004). A comparison between the capacities of photo assimilate storage and remobilization and their

contribution on yield in four wheat cultivars under different moisture regimes. *Iranian Journal Agriculture Science*. 35, 921-931. [In Persian with

- English Summary].
- Ahmadi, H., Nasrollahi, A. H., Sharifipour, M. and Isvand, H. R. (2018). Determination of (CWSI) Soybean Water Stress Index for Irrigation Management for Maximum Water Yield and Productivity. *Journal of Irrigation and Water Engineering*. 8 (32).
- Anabi Milani, A. (2019). Interaction of water stress and fertilizer on crop yield and water productivity under saline conditions. *Iranian Soil and Water Research*. 50 (6). (In Persian)
- Ansari, H., Mir Latifi, S., and Farshi, A. A. (2006). The Impact of deficit Irrigation on the Performance and Water Use Efficiency of Early Corn. *Journal of Sciences and Technology of Agriculture and Natural Resources*. 338-348. 2 (20). (In Persian)
- Araya, A., Habtu, S., Hadgu, K.M., Kebede, A., Dejene, T. (2010). Test of AquaCrop model in simulating biomass and yield of water deficient and irrigated barley (*Hordeum vulgare*). *Agric. Water Manage.* 97, 1838–1846.
- Araya, A., Kisekka, I. and Holman, J. (2016). Evaluating deficit irrigation management strategies for grain sorghum using AquaCrop. *Irrigation Science*, 34(6): 465-481.
- Eidizadeh, Kh., Ebrahimpour, F. and Ebrahimi, M. A. (2016). Effect of Different Irrigation Regimes on Yield and Yield Components of Wheat Cultivars in Ramin Climatic Conditions. *Journal of Environmental Stress in Agricultural Sciences*. 29-36.
- Emam, Y., S. Salimi Koochi and A. Shekoofa. (2009). Effect of nitrogen levels on grain yield and yield components of wheat (*Triticum aestivum*, L.) under irrigation and rainfed conditions. *Iran. J. Field Crops Res.* 7: 321-332. (In Persian with English abstract).
- Enayatgholizadeh, M. R., G. Fathi and M. Razaz. (2011). Response of wheat cultivars to drought stress and different levels of nitrogen under Khuzestan climate. *Crop Ecophysiol.* 17: 1-14. (In Persian with English abstract).
- Gu L M, Liu T N, Zhao J, Dong S T, Liu P, Zhang J W, Zhao B. (2015). Nitrate leaching of winter wheat grown in lysimeters as affected by fertilizers and irrigation on the North China Plain. *Journal of Integrative Agriculture*, 14, 374–388.
- Heidarpour, N and Talaei, S. (2016). Effect of supplementary irrigation and nitrogen on wheat yield and agronomic traits (*Triticum aestivum* L.) Dry cultivar of Koohdasht. 541-549. (In Persian)
- Herandez, L. E., Garate, A., and Caroeba-Ruiz, R. (1997). Effect of cadmium on the uptake, distribution and assimilation of nitrate in *Pisum sativum*. *Plant and Soil*. 189. 97–106.
- Koocheki, A., Seyyedi, S.M., Jamshid Eyni, M. (2014). Irrigation levels and dense planting affect flower yield and phosphorus concentration of saffron corms under semi-arid region of Mashhad. Northeast. Iran. *Sci. Hortic.* 180, 147–155.
- Meena, R. P., Karnam, V., Tripathi, S. C., Jha, A., Sharma, R. K., & Singh, G. P. (2019). Irrigation management strategies in wheat for efficient water use in the regions of depleting water resources. *Agricultural water management*, 214, 38-46
- Mon J, Bronson K F, Hunsaker D J, Thorp K R, White J W, French A N. (2016). Interactive effects of nitrogen fertilization and irrigation on grain yield, canopy temperature, and nitrogen use efficiency in overhead sprinkler-irrigated durum wheat. *Field Crops Research*, 191, 54–65.
- Pandey, R. K., Maranville, J. W. and Admou, A. (2001). Tropical wheat response to irrigation and nitrogen in a Sahelian environment. I. Grain yield, yield components and water use efficiency. *Eur. J. Agro.* 15(2): 93-105.
- Rouphael, Y., Cardarelli, M., Schwarz, D., Franken, P., and Colla, G. (2012). Effects of drought on nutrient uptake and assimilation in vegetable crops. In R. Aroca, (Ed.), *Plant Responses to Drought Stress*. (pp. 171–195). Springer, Berlin, Heidelberg, Germany.
- Sepaskhah, A. R., Tavakoli, A. R. and Mousavi, S. F. (2006). Principles and Applications of deficit Irrigation. Drainage Working Group, *National Iranian Irrigation and Drainage Committee Publications*. (In Persian)
- Shirshahi, F., Babazadeh, H., Ebrahimi pak, N. A., Ebrahimi Rad, H. and Abdoli, H. (2019). The effect of deficit irrigation management at different stages of wheat growth on improving its economic productivity. *Iranian Water Research Journal* 69-77. (In Persian)
- Sui J, Wang J D, Gong S H, Xu D, Zhang Y Q. (2015). Effect of nitrogen and irrigation application on water movement and nitrogen transport for a wheat crop under drip irrigation in the North China Plain. *Water*, 7, 6651–6672.
- Thompson, J.A., Chase, D.L. (1992). Effect of limited irrigation on growth and yield of semi dwarf wheat in Southern New South Wales. *Australian Journal of Experimental Agriculture*. 32, 725-730 (Field Crop Abstracts. 4721; 1994).
- Wang S J, Tian X H, Liu T, Lu X C, You D H, Li S. (2014). Irrigation, straw, and nitrogen management benefits wheat yield and soil properties in a dryland agro-ecosystem. *Agronomy Journal*, 106, 2193–2201.
- Waraich, E. A, Ahmad, R., Ashraf, M. Y., Saifullah, and Ahmad, M. (2011). Improving agricultural water use efficiency by nutrient management in crop plants. *Acta Agriculturae Scandinavica, Section B— Soil & Plant Science* 61. 291–304.
- Younesi, O., and Moradi, A. (2009). The effect of water limitation in the field on sorghum seed germination and vigor. *Aust. J. Basic Appl. Sci.* 3(2): 1156-1159.
- Zhang, m., dong, b., qiao, y., shi, ch., yang, h., wang, y. and liu, m. (2018). Yield and water use responses of winter wheat to irrigation and nitrogen application in the North China Plain. *Journal of Integrative Agriculture*. 17(5). 1194-1206.